

25 Φεβρουαρίου, 1991

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στές]

ΔΕΣΠΙΟΙΝΑ ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ,

Εφεσείουσα,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5283).

Επίθεση και πρόκληση πραγματικής σωματικής βλάβης κατά παράβαση του άρθρου 243 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154.

Αξιοπιστία μαρτύρων — Αρχές που διέπουν την επέμβαση του Εφετείου σε ευρήματα γεγονότων και συμπεράσματα του πρωτόδικου Δικαστηρίου που βασίζονται πάνω στην αξιοπιστία των μαρτύρων — Το Εφετείο έχει εξουσία να εξάγει τα δικά του συμπεράσματα από γεγονότα που το πρωτόδικο Δικαστήριο έχει αποδεχθεί.

5

Ο παραπονούμενος που διατηρούσε εστιατόριο κοντά στο εστιατόριο της κατηγορούμενης στη Λεμεσό, ενώ περίμενε στο αυτοκίνητο του τον υπάλληλο του για να φύγουν μαζί δέχθηκε επίθεση από την κατηγορούμενη η οποία τον κτύπησε με τούβλο στον ώμο, του τράβηξε τα μαλλιά και τον κτύπησε στο κεφάλι.

10

Η κατηγορούμενη αρνήθηκε την επίθεση και ισχυρίστηκε ότι ήταν ο παραπονούμενος που την εκτύπησε και την εξύβρισε κατά την διάρκεια του επεισοδίου.

15

Το πρωτόδικο Δικαστήριο την βρήκε ένοχη στην κατηγορία επίθεσης που προκάλεσε πραγματική σωματική βλάβη κατά παράβαση του άρθρου 243 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154.

Η έφεση εστρέφεται εναντίον της καταδίκης της και εβασίζεται πάνω στους πιο κάτω λόγους:

20

α) Εσφαλμένη αποδοχή της μαρτυρίας της Κατηγορούσης Αρχής και/ή ότι αυτή ήταν αντιφατική.

β) Το πρωτόδικο Δικαστήριο εσφαλμένα αποδέχτηκε ότι η Κατηγορούσα Αρχή απέδειξε πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας

2 Α.Α.Δ. Κλεοβούλου ν. Αστυνομίας

την διάπραξη του αδικήματος από την κατηγορούμενη και

γ) η καταδίκη ήταν εντελώς αδικαιολόγητη και η αβάσιμη.

5 Το Ανώτατο δικαστήριο αφού συνεκτίμησε τα γεγονότα σε συνάρτηση με τους λόγους της έφεσης κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η εφεσείουσα δεν έπεισε το Δικαστήριο ότι ο πρωτόδικος Δικαστής έκαμε λάθος στην αξιολόγηση της μαρτυρίας ή ότι τα ευρήματα στα οποία κατέληξε δεν ήταν λογικά εφικτά ή ότι τα συμπεράσμα-

τα του δεν εδικοαιολογούντο από τα ευρήματα.

Η έφεση απορρίπτεται.

10 *Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:*

Karamani v. The Police (1977) 2 C.L.R. 92;

Yiannakou v. The Police (1982) 2 C.L.R. 37;

Constantinou v. The Police (1984) 2 C.L.R. 458;

Municipality of Nicosia v. Tülpian and Another (1984) 2 C.L.R. 377;

15 *Sedora Enterprises Ltd και Άλλοι ν. Διευθυντή Κοινωνικών Ασφαλίσεων (1990) 2 C.L.R. 282;*

Pouris and Another v Republic (1983) 2 C.L.R. 170.

Έφεση εναντίον Καταδίκης.

20 Έφεση εναντίον της καταδίκης από τη Δέσποινα Κλεοβούλου η οποία βρέθηκε ένοχη στις 28 Φεβρουαρίου, 1990 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 36164/89) στην κατηγορία επίθεσης που προκάλεσε σωματική βλάβη κατά παράβαση του άρθρου 243 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, και καταδικάστηκε

25 από τον Ν. Νικολάου, Α.Ε.Δ. σε πρόστιμο £250.-.

Ε. Αντωνιάδης, για την Εφεσείουσα,

Σ. Μάτσας, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για την Εφεσίβλητη.

30

Cur. adv. vult.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής κ. Α. Κούρρης.

ΚΟΥΡΡΗΣ Δ.: Η έφεση στρέφεται εναντίον της καταδίκης της εφεσείδουσας από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού σε κατηγορία επίθεσης που προκάλεσε πραγματική σωματική βλάβη κατά παράβαση του άρθρου 243 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154.

5

Τα γεγονότα όπως τα βρήκε το πρωτόδικο Δικαστήριο αποδεχόμενο τη μαρτυρία των μαρτύρων κατηγορίας και απορρίπτοντας εκείνη των μαρτύρων υπεράσπισης, είναι τα εξής:

Ο παραπονούμενος διατηρεί εστιατόριο με την επωνυμία "Μαδαρή" στην περιοχή Αμαθούντας, πλησίον του εστιατορίου της κατηγορουμένης που φέρει το όνομα "Αυστραλία"

10

Στις 14/9/89, η ώρα 1 περίπου μετά τα μεσάνυχτα, ο παραπονούμενος έκλεισε το κέντρο του και έφευγε συνοδευόμενος από το μάρτυρα κατηγορίας 3, Μανώλη που είναι υπάλληλός του. Επειδή ο υπάλληλός του καθυστερούσε να έρθει για να φύγουν, του έπαιξε τη σειρήνα του αυτοκινήτου για να βιαστεί, ενώ είχε ξεκινήσει τη μηχανή του αυτοκινήτου του. Εκείνη τη στιγμή δέχθηκε επίθεση από την κατηγορούμενη, ενώ ήταν καθισμένος στη θέση του οδηγού, με τούβλο στον ώμο, με αποτέλεσμα στην προσπάθειά του να αποφύγει περισσότερα κτυπήματα, να μετακινήσει απότομα το χέρι του και να υποστεί εξάρθρωση του ώμου του. Στη συνέχεια, ο Μ.Κ. 3 έτρεξε από την αριστερή πλευρά του αυτοκινήτου που ήταν η θέση του συνοδηγού και άρπαξε το τούβλο από την κατηγορούμενη. Στη συνέχεια ο ίδιος μάρτυρας εμπόδισε την κατηγορούμενη να συνεχίσει τις επιθέσεις της εναντίον του παραπονούμενου από την πόρτα του συνοδηγού από όπου προσπάθησε να τον κτυπήσει με ένα σανίδι. Η κατηγορούμενη κατάφερε, όμως, και μπήκε στο αυτοκίνητο και τραβούσε τα μαλλιά του παραπονούμενου και επίσης τον κτυπούσε στο κεφάλι.

15

20

25

30

Η κατηγορούμενη, στην ένορκη μαρτυρία της ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου, αρνήθηκε ότι επιτέθηκε του

35

παραπονούμενου και ισχυρίστηκε ότι ο ίδιος ο παραπονούμενος την κτύπησε και την εξύβρισε στη διάρκεια του επεισοδίου, την ώρα που έκλεισε το εστιατόριό της για να πάει στο σπίτι της.

5 Οι προβαλλόμενοι λόγοι εφέσεως είναι οι εξής:

(α) Το πρωτόδικο Δικαστήριο εσφαλμένα αποδέχτηκε την μαρτυρία της Κατηγορούσας Αρχής και/ή αυτή ήταν αντιφατική.

10 (β) Το πρωτόδικο Δικαστήριο εσφαλμένα αποδέχτηκε ότι η Κατηγορούσα Αρχή απέδειξε πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας ότι η κατηγορούμενη διέπραξε το υπό εκδίκαση αδίκημα, και

15 (γ) Το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τα περιστατικά της υπόθεσης τα οποία δε δικαιολογούν την καταδίκη της κατηγορούμενης και/ή αυτή είναι εντελώς αδικαιολόγητη και/ή αβάσιμη.

20 Ο δικηγόρος της εφεσείουσας εισηγήθηκε ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν εφάρμοσε τους κανόνες σχετικά με το βάρος της αποδείξεως κατά παράβαση του τεκμηρίου της αθωότητας. Ο δικηγόρος ισχυρίστηκε συγκεκριμένα ότι η αποδοχή από το πρωτόδικο Δικαστήριο της μαρτυρίας του παραπονούμενου και του Μ.Κ. 3 δεν ήταν δικαιολογημένη. Ο δικηγόρος εισηγήθηκε ότι τόσο ο παραπονούμενος όσο και ο Μ.Κ. 3 δεν έπρεπε να γίνουν πιστευτοί από το Δικαστήριο, γιατί η μαρτυρία του είναι πλήρης αντιφάσεων. Ο δικηγόρος έδωσε βαρύτητα στο γεγονός ότι ο Μ.Κ. 3 δεν είδε την κατηγορούμενη να κτυπά τον παραπονούμενο με τούβλο και υποστήριξε ότι ο παραπονούμενος δεν έπρεπε να γίνει πιστευτός για τον επιπρόσθετο λόγο ότι κατέθεσε ότι το χέρι του από την επίθεση είχε μαυρίσει, ενώ ο κυβερνητικός γιατρός του Νοσοκομείου Λεμέσου Μ.Κ. 2, κατέθεσε ότι δεν είχε προσέξει μώλωπες στο χέρι του παραπονούμενου.

30 Το ερώτημα που εγείρεται είναι αν με βάση τη νομολο-

γιακά καθιερωμένη τακτική που το Ανώτατο Δικαστήριο ακολουθεί στην κατ' έφεση δικαιοδοσία του, ενδύκνεται, ενόψει των περιστατικών της υπό κρίση έφεσης, η ανατροπή, από μέρους μας, ευρημάτων και συμπερασμάτων του πρωτόδικου Δικαστηρίου που στηρίζονται στην αξιοπιστία των μαρτύρων που κατέθεσαν ενώπιόν του.

5

Η προσέγγιση στο πιο πάνω θέμα έχει επανειλημμένα καθιερωθεί από πολλές αποφάσεις με σαφήνεια. Όπως επανειλημμένα έχει λεχθεί, το θέμα της αξιοπιστίας των μαρτύρων είναι εντός της δικαιοδοσίας του εκδικάσαντος την υπόθεση Δικαστή, ο οποίος έχει την ευκαιρία να ακούσει τους μάρτυρες και να παρακολουθήσει τη συμπεριφορά τους στο εδώλιο του μάρτυρα. Αν από τη μαρτυρία που δόθηκε ενώπιον του πρωτόδικου δικαστή, τα ευρήματα στα οποία κατέληξε ήταν λογικά εφικτά, τότε το Δικαστήριο αυτό δεν μπορεί να επέμβει, εκτός αν τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε δεν δικαιολογούνται από τα ευρήματα, οπότεν το Εφετείο είναι στην ίδια θέση με το πρωτόδικο Δικαστήριο, να εξαγάγει τα δικά του συμπεράσματα από τα πρωταρχικά γεγονότα. (Βλέπε *inter alia* *Georghios Costi Karamani v. The Police* (1977) 2 C.L.R. 92, στις σελίδες 95-96, *Eleni K. Yiannakou v. The Police* (1982) 2 C.L.R. 37, στις σελίδες 40-41, *Michalakis Christofi Constantinou v. The Police* (1984) 2 C.L.R. 458, στη σελίδα 462, *Municipality of Nicosia v. 1) Artos Tilpian, 2) A.Y. Tilpian and Sons Ltd.* (1984) 2 C.L.R. 377, στις σελίδες 384-385, *Sedora Enterprises Ltd. και Άλλοι ν. Διευθυντή Κοινωνικών Ασφαλίσεων*, (1990) 2 C.L.R. 282 και *Pouris and Another v. Republic* (1983) 2 C.L.R. 170, στη σελίδα 175.

10

15

20

25

30

Είμαστε της γνώμης ότι το εύρημα του πρωτόδικου Δικαστηρίου, ότι ο Μ.Κ. 3 δεν είδε την κατηγορούμενη να κτυπά με τούβλο τον παραπονούμενο, καθότι κατά τη στιγμή εκείνη ο Μ.Κ. 3 έβγαινε από το κάθισμα του συνοδηγού και προχωρούσε κατά μήκος της πριονικής πλευράς του αυτοκινήτου για να αρπάξει το τούβλο από τα χέρια της κατηγορούμενης και ήταν εύλογο να μη δει την κατηγορούμενη να κτυπά τον παραπονούμενο με το τούβλο, ήταν λογικά δυνατό. Αναφορικά με το μώλωπα στο χέρι

35

του παραπονούμενου, δεν υπήρξε μαρτυρία πότε ένας μώλωπας μπορεί να εμφανιστεί μετά από κτύπημα και κατά συνέπεια δεν μπορεί να λεχθεί ότι ο παραπονούμενος είτε ψέματα όταν κατέθεσε ότι υπήρχε κάκωση στο χέρι του.

5 Μετά από συνεκτίμηση του συνόλου των γεγονότων σε συνάρτηση με τους λόγους της έφεσης, καταλήγουμε ότι στην παρούσα έφεση η εφεσείουσα απέτυχε να μας πείσει ότι ο πρωτόδικος Δικαστής έκανε λάθος στην αξιολόγηση της μαρτυρίας που ήταν ενώπιόν του.

10 Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η έφεση απορρίπτεται.

Έφεση απορρίπτεται.